

?L'any ignasià fa cag...

Il·lustració: Maria Picassó

Traspassat l'equador de la commemoració dels 500 anys del pas de sant Ignasi per Manresa encara no és el moment de determinar el retorn real que ha tingut per a la ciutat. A banda de senyalitzacions, dignificacions i activitats diverses, esperem amatentment l'impacte, en euros, de l'any ignasià ja que, en els temps que vivim, les operacions d'imatge i autoafirmació del patrimoni passen més desapercebudes i, fins i tot, enerven el personal quan la inflació s'enfila pels núvols, costa arribar a final de més i l'Ajuntament no ha tingut més remei que iniciar un pla de xoc per pal·liar la degradació del centre històric.

Mentrestant, l'activitat de la comunitat de la Cova continua com en les darreres cinc centúries. Com si la ubicació de la cosa, a la dreta de la façana sud, fos la del veí que va a un altre ritme -no deixa de tenir la *clausura* monacal és clar-, aliè al dia a dia de la resta de *mortals*. Els motius rauen entre la mística de l'exercici espiritual i aquell enterboliment obscur de la llum d'espelma. Per això sobten notícies com la del brot de gastroenteritis que va afectar una quarantena llarga d'hostes. Un fet que gairebé passa inadvertit si no fos que l'administració va decidir examinar el cas com, d'altra banda, és preceptiu per a qualsevol establiment de pública concurrència on s'allotgin persones. L'aparició dels *exercicis intestinals* també té el seu vessant místic, oi?